

[Chr. Christensen]

understøttelse, så er kunstnerstøtte efter vor opfattelse noget, som den enkelte fortsat skal gøre sig fortjent til. Der må være mulighed for i lyset af senere begivenheder at revidere opfattelsen af en kunstner som værdigt trængende til offentlig kunstnerunderstøttelse. Vi finder det ikke rimeligt, at der skal gøres forskel på kunstnere og andre samfundsgrupper.

Derfor har vi stillet ændringsforslag nr. 13, hvorefter § 5, stk. 4, udgår, og dermed de livsvarige ydelser. Skulle ændringsforslag nr. 13 ikke blive vedtaget, stemmer vi sammen med venstre og centrum-demokraterne for ændringsforslag nr. 14.

I øvrigt henviser jeg til bemærkningerne i betænkningen til de af os stillede ændringsforslag.

Så skal jeg endelig sige, at vi kan stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag nr. 1, 6 og 16.

Mølgaard (DR):

Jeg vil gerne starte med den bemærkning om vor stillingtagen til lovforslaget, når det måtte komme til tredje behandling, at jeg nok kan forudse, at det med det sæt ændringsforslag, der til den tid måtte være vedtaget, vil være sådan, at retsforbundet trods alt vil stemme for lovforslaget, også under indtryk af at en af de sidste bestemmelse i lovforslaget da vil hedde, at den bestående lov om Statens Kunstfond ophæves. I sammenligning er der tale om fremskridt, men ikke fremskridt nok i forhold til, hvad vi ønsker – eller det kan være, man skulle kalde det forbedringer i stedet for fremskridt for at undgå nogen misfortolkninger. Der er ikke tale om forbedringer nok i forhold til, hvad vi kunne ønske os, men trods alt forbedringer, der gør, at vi vil stemme for.

Med hensyn til de konkrete ændringsforslag skal jeg kategorisere dem i en gruppe, der omhandler politisk censur, hvor man vil prøve at lave nogle politiske appelinstanser, der gør det muligt at lave ministerstormløb, når man måtte gå hen og blive utilfreds i anledning af, at kunsten bliver lidt mere mangfoldig, end man ønsker sig den fra forskellig side. Det stemmer retsforbundets gruppe decideret imod.

Et andet sæt ændringsforslag går ud på at udvide rammerne, men det er desværre en udvidelse til nogle særdeles udefinerede støt-

temål. Vi stemmer imod disse ændringsforslag.

Endelig er der en tendens til kommunalisering, uden at det er egentlig kommunalisering, for det er jo centrale instanser, der er tale om i nogle ændringsforslag. Dem må vi også stemme imod.

Waldorff (VS):

Generelt er socialdemokratiets og regeringens kulturpolitik ikke vores livret, men vi er ofte i den situation, at vi i hvert fald er enige om at afvise nogle ganske bestemte angreb fra højre på de eksisterende kulturelle institutioner. Når man sådan går den betænkning igennem, som er lavet til dette forslag, kan man få et ganske godt indtryk af, hvad det er for en type angreb, i dette tilfælde på Statens Kunstfond, som vi kan være enige med socialdemokratiet om at afvise. I dette tilfælde må vi oven i købet sige, at vi faktisk er hundrede procent enige med socialdemokratiet, og jeg er meget enig i den afvisning, som fru Birte Weiss gav udtryk for, af de forskellige borgerlige ændringsforslag. Jeg skal derfor ikke kaste mig ud i større polemik omkring det.

Jeg vil godt sige et par ord om SFs ændringsforslag, som jeg positivt ved er ment meget godt, men som nok vil have en noget anden virkning, end de har til hensigt, nemlig at styrke de blandede kunstformer. Netop blandede kunstformer er temmelig vanskelige at udskille, og forsøget på at lave et skarpere skel imellem, hvad der er traditionelle kunstformer, som skal behandles i tremandsudvalgene, og hvad der er blandede kunstformer, som skal behandles i bestyrelsen, vil give en række vanskeligheder, og det vil i hvert fald lægge op til, at der kan foretages nogle bureaukratiske vurderinger, som også vil kunne bruges censurerende og temmelig konserverende. Det vil det specielt, når man opererer med en ganske bestemt beløbsramme, som skal være dækkende for de blandede kunstformer. I øvrigt er det for mig at se et fuldstændig utilstrækkeligt beløb, SFs forslag opererer med.

I stedet mener vi, at man må fastholde den eksisterende praksis med hensyn til tildelingen til blandede kunstformer. Det er ikke, fordi vi mener, at loven i sig selv udgør en garanti, men fordi vi har set en praksis, som